

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217201285
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3217201285.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: Platiť sa oplatiť s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 45 684 618, zast.: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, proti žalovanému: H. H., bytom F. XX, Y. G., o zaplatenie 381,37 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 19. septembra 2017, č. k. 4Csp/56/2017 - 32, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o splatnosti peňažného plnenie žalovaného žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 331,79 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 149,80 eur od 26.6.2014 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 110,72 eur od 26.7.2014 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 47,69 eur od 26.8.2014 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,99 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,59 eur od 28.10.2014 do zaplatenia, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku; výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 74 %. O výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Na odôvodnenie svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, v časti. Nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Súd bol názoru, že uvedená zmluva má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý poskytnutím služieb poskytovateľom uspokojoval svoje osobné potreby a predchodca žalobcu vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola žalobcom pripravená vopred na formulári vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Preto súd na záväzkový vzťah aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu sa zaviazal zriadiť žalovanému potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti a sprístupniť mu s tým súvisiace služby a žalovaný bola povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa platného cenníka. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému služby, ktorých cenu v zmysle tarify mu vyúčtoval faktúrami. Žalovaný si však povinnosť uhradiť faktúry za poskytnuté služby nesplnil v lehote splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými mu boli účtované hovorné v sieti právneho predchodcu žalobcu a poplatky v dôsledku čoho mu vznikol nedoplatok, ktorý si žalobca ako právny nástupca uplatnil v tomto konaní. Súd žalobu čiastočne zamietol, a to pokiaľ ide o iné poplatky vyúčtované vo faktúre č. 7407527021 a č. 7409481058, ktorou právny predchodca žalobcu účtoval žalovanému "iné poplatky a služby", a

to konkrétne "prerušenie služby - neplatenie" a obmedzenie služby, každý vo výške 16,50 eur bez DPH (t. j. 19,80 eur s DPH) tieto súd žalobcovi nepriznal. V zmluve o poskytovaní verejných služieb ani v dodatku k nej neboli tieto poplatky dohodnuté. Ide pritom o sankcie, kde žalobca nepreukázal, že boli individuálne dojednané s účastníkom zmluvy. Za tieto poplatky sa neposkytuje spotrebiteľovi žiadna protihodnota a sú určené výlučne v prospech dodávateľa služby. Zároveň bol súd toho názoru, že s prerušením resp. obmedzením služby nevznikajú dodávateľovi služby náklady, pretože ide o mobilné pripojenie, kde v súvislosti s týmito činnosťami sa nevyžaduje žiadny reálny zásah, ktorý by odôvodňoval výšku týchto poplatkov. Preto súd žalobu v tejto časti t.j. o zaplatenie 39,60 eur i spolu s príslušenstvom zamietol. Z predložených listinných dokladov nevyplýva ani nárok na poplatky za upomienku oneskorenej platby uplatnené vo faktúrach č. 7408509760, č.7406554619, každý vo výške 4,99 eur, t.j. celkom 9,98 eur. Ide o plnenie, ktoré musí byť dohodnuté písomne a žalobca nepreukázal, že boli individuálne dojednané s účastníkom zmluvy. Preto súd žalobu v týchto častiach zamietol. Na základe týchto skutočností a zákonných ustanovení žalobcovi patrí právo na zaplatenie sumy 331,79 eur. Tým, že žalovaný nedodrжал lehotu splatnosti jednotlivých faktúr, v lehote splatnosti vystavené faktúry nezaplatil, dostal sa do omeškania, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania, podľa § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky bola v čase od 13.11.2013 do 10.6.2014 vo výške 0,25 % a v čase od 11.6.2014 do 9.9.2014 vo výške 0,15 % (t.j. i v čase splatnosti jednotlivých faktúr) preto v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úroku z omeškania je 5,25 % alebo 5,15 % ročne. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, ktorý mu súd z priznanej istiny priznal, a to vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr. Lehotu na plnenie určil podľa § 232 ods. 3, veta prvá CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol v konaní úspešný v sume 331,79 eur, čo predstavuje 87 % a žalovaný bol úspešný vo výške 49,58 eur (v časti v ktorej bola žaloba zamietnutá) - čo predstavuje 13 %. Žalobcovi voči žalovanému patrí nárok na náhradu trov vo výške 74 % (74), pričom podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku, do výroku o splatnosti peňažného plnenie žalovaného žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, podal včas odvolanie žalovaný. Poukázal na to, že momentálne je bez práce a keď si nájde prácu, tak to po splátkach zaplatí. Z poslednej práce mu doposiaľ nebola vyplatená mzda, pričom to riešil aj cestou polície.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku o splatnosti peňažného plnenie žalovaného žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Odvolaním žalovaného bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie iba v uvedenom výroku, preto odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania žalovaného /§ 379 CSP/ preskúmaval iba túto odvolaním žalovaného napadnutú časť rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti sa stal právoplatným a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu je nedotknutý /§ 367 ods. 3 CSP/.

6. V predmetnom spore súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 331,79 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 149,80 eur od 26.6.2014 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 110,72 eur od 26.7.2014 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 47,69 eur od 26.8.2014 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,99 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,59 eur od 28.10.2014 do zaplatenia, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Z podaného odvolania vyplýva, že žalovaný požaduje, aby toto, žalobcovi priznané peňažné plnenie, mu súd povolil splácať v mesačných splátkach.

7. Podľa § 232 ods. 3, 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak

súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

8. Odvolací súd dospel k záveru, že žiadosť žalovaného o povolenie splácať žalobcovi priznané peňažné plnenie v splátkach, a teda odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o splatnosti peňažného plnenia žalovaného žalobcovi, nie je dôvodná. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nepredložil a ani neoznačil žiadny dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o svojej finančnej a osobnej situácii. Svoje tvrdenia, ktoré podľa neho odôvodňujú povolenie splatiť žalobcovi priznané plnenie v splátkach, tak nijako nepreukázal.

9. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že niet dôvodu na to, aby bolo žalovanému povolené splniť žalobcovi priznané plnenie v splátkach, tak ako to žalovaný vo svojom odvolaní žiadal. Odvolací súd preto na základe vyššie uvedených záverov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o určení splatnosti peňažného plnenia žalovaného podľa 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému, nakoľko mu žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).